

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 537/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky**, Mlynské nivy 44/a, Bratislava, zastúpeného Čarnogurský ULC s.r.o., Tvarožkova 5, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-18C/185/2004 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/252/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 12. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu a krajského súdu v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia (ďalej spolu len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd uložil všeobecným súdom, aby konali v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, a priznal mu finančné zadosťučinenie 80 000 eur (z toho 50 000 eur od krajského súdu a 30 000 eur od mestského súdu) a náhradu trov konania pred ústavným súdom

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľa, že v napadnutom konaní trvajúcom vyše 20 rokov (žaloba bola podaná v roku 2004, pozn.), v ktorom sa žalobca VSZ KGOKOR LIMITED domáha proti sťažovateľovi v postavení žalovaného určenia vlastníctva majetku a vzájomnou žalobou sa sťažovateľ domáha určenia neplatnosti zmluvy a vydania majetku, podľa neho dochádza k zbytočným prieťahom spôsobeným opakovanou a netolerovateľnou nečinnosťou a neúmerne dlhým konaním súdov.

3. Popisujúc chronologický priebeh napadnutého konania, sťažovateľ uvádza, že pôvodne konajúci Okresný súd Bratislava III rozhodol 25. februára 2014 v poradí tretím rozsudkom tak, že žalobe vyhovel a určil, že žalobca je vlastníkom sporného majetku, a vzájomnú žalobu sťažovateľa zamietol. Krajský súd, rozhodujúc o odvolaní sťažovateľa, predmetný rozsudok súdu prvej inštancie rozsudkom č. k. 3Co/292/2014-1571 z 26. februára 2015 potvrdil. Sťažovateľ sa proti nemu bránil podaním dovolania, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Cdo/359/2015 z 30. júna 2016 odmietol.

4. Proti rozsudku krajského súdu a uzneseniu najvyššieho súdu sťažovateľ podal 27. decembra 2016 ústavnú sťažnosť, na základe ktorej ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 95/2017-59 z 12. septembra 2017 rozhodol, že krajský súd porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vec je tak od 30. októbra 2017 znova predložená na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa krajskému súdu, ktorý uznesením z 30. júla 2020 pripustil vstup súčasného žalobcu do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu GRATIO HOLDINGS LTD. Od tohto momentu je podľa tvrdenia sťažovateľa krajský súd neodôvodnene nečinný.

5. K ústavnej sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie udelené sťažovateľom advokátskej kancelárii Čarnogurský ULC s.r.o., (ďalej len „advokátska kancelária“) na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, datované 20. decembra 2016 a podpísané vtedajším ministrom hospodárstva Ing. Petrom Žigom, PhD. Sťažovateľ v ňom splnomocnil advokátsku kanceláriu na podanie ústavnej sťažnosti proti uzneseniu najvyššieho súdu z 30. júna 2016 a proti rozsudku krajského súdu z 26. februára 2015, teda na podanie jeho predošlej ústavnej sťažnosti.

6. Ústavný súd listom z 8. septembra 2025 vyzval advokátsku kanceláriu, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doručila splnomocnenie, ktorým jej sťažovateľ udeľuje plnú moc na zastupovanie v konaní o aktuálnej ústavnej sťažnosti, resp. o oznámenie, či sťažovateľa naďalej v danej veci zastupuje, prípadne o oznámenie, že jej plná moc bola z jeho strany odvolaná. Výzva bola advokátskej kancelárii doručená 10. septembra 2025.

7. Advokátska kancelária v odpovedi na výzvu ústavného súdu neodstránila obsahový nedostatok splnomocnenia a výslovne uviedla, že plná moc udelená vtedajším ministrom hospodárstva, ktorá bola predložená pri podaní predošlej ústavnej sťažnosti, nebola odvolaná.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

10. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde musí byť k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

11. Ústavný súd v tejto veci nemohol ponechať bez povšimnutia, že advokátska kancelária napriek výzve na predloženie plnomocenstva na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom o aktuálne prejednávanej ústavnej sťažnosti zotrvala na pripojenom plnomocenstve, v ktorom absentuje výslovné oprávnenie na podanie ústavnej sťažnosti pre prietahy v napadnutom konaní mestského a krajského súdu a na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom o tejto ústavnej sťažnosti. V súvislosti s uvedeným nedostatkom plnej moci ústavný súd v zhode so svojou judikatúrou považuje za potrebné zdôrazniť, že zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje (III. ÚS 386/2018, I. ÚS 281/2019).

12. Z pripojeného splnomocnenia teda vyplýva, že bolo sťažovateľom (v minulosti) výslovne udelené len na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k označeným rozhodnutiam všeobecných súdov a nie (aktuálne) aj vo vzťahu k namietanému postupu mestského súdu a krajského súdu v napadnutom konaní. Tým sa aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa advokátskou kanceláriou odôvodňuje predpoklad o istej miere nepozornosti pri koncipovaní ústavnej sťažnosti a pripojeného splnomocnenia znamenajúcej nesplnenie náležitosti právneho zastúpenia.

13. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné túto ústavnú sťažnosť ako celok odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ako podanú bez náležitostí ustanovených zákonom.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu